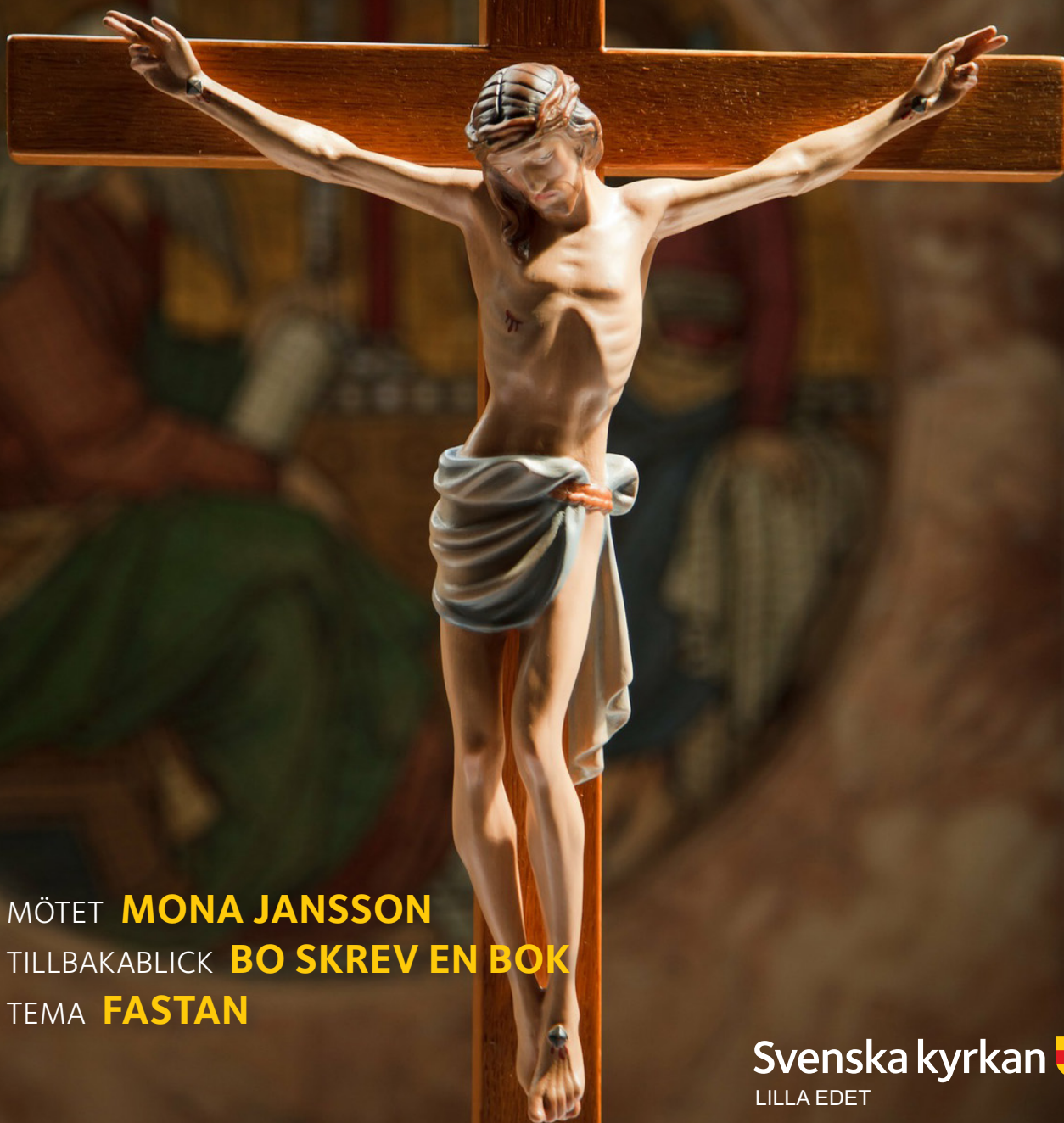

Mar**ia**

TIDNINGEN TILL DIG I LILLA EDET
OM KRISTEN TRO, LIVSFRÅGOR
OCH OM ATT VARA MÄNNISKA

VÅR 2019 | NR 1

Att välja det viktigaste

MÖTET **MONA JANSSON**

TILLBAKABLICK **BO SKREV EN BOK**

TEMA **FASTAN**

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Att leva inifrån

Att vara troende är att vilja leva sitt liv inifrån, att låta det som är viktigast få ta plats och präglade hur livet levs. För en kristen är det viktigaste relationen med Gud.

Inger Lindeskog, diakon

I DET HÄR NUMRET av Maria får vi möta några personer som försökt välja och prioritera det som är viktigast för dem; de nära relationerna, omsorgen om medmänniskorna och det inre andliga livet.

BO WESTERGAARD är Edet-prästen som engagerat sig i en världsvid pilgrimsrörelse som vuxit fram kring en enda person. Bo har nu skrivit en bok om henne, Vassula Rydén. För honom var det ett enkelt val att engagera sig där; han sögs in i det, som flugan dras mot sötsakerna en solig augustidag.

ATT BLI MEDVETEN OM SIN LÄNGTAN är alltid värdefullt, för därigenom lär vi känna oss själva och våra drivkrafter. Att följa sin längtan är ibland bra och ibland direkt skadligt, beroende på vad vi längtar efter. Vi människor behöver göra medvetna val.

JESUS TALAR OM ATT SAMLA SKATTER i himlen; där finns de nämligen i tryggt förvar, då ingen kan snuva oss på dem. Och så tillägger han: ”Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara”. (Matt. 6:20-21). Det vi håller heligt kommer att präglade våra hjärtan, vår personlighet och våra handlingar.

TIDNINGEN handlar den här gången om olika aspekter av fasta. Vi får även möta Bengt och Sofia. De har erfarenheter som gör att de varje dag behöver prioritera för att orka det livet bjuder dem, men också för att det blivit en livsstil. Här delar de med sig av sina tankar kring att välja det viktigaste.

UNDER FASTETIDEN utmanas vi att pröva vårt hjärta, att se på Jesus, den perfekta avbilden, och jämföra vårt liv och leverne med hans. Hur är jag och hur vill jag vara? Det ligger i tiden att utvärdera och omvärdera sina livsval, att förändra genom att söka bättre alternativ eller kanske lägga till en god vana.

TILL DEN KRISTNA TRON hör också tanken att det finns sådant som vi inte klarar av själva; ett mörker som återkommer och som vi inte kan hantera. Just detta har Jesus kommit för att befria oss ifrån. För detta blev han människa.

LÅT OSS ALLTSÅ denna fasta ärligt se på oss själva och vår längtan. Kanske ska Gud göra oss och våra liv mer samstämda med våra innersta värderingar? Kanske ska vi visa något av vilka vi djupast där inne är.

Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras till alla hushåll.

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Ansvarig utgivare: Marcus Stille

Redaktionsgrupp: Inger Lindeskog, Lisbeth Olsson och Ingrid Trulsson.

Namnet Maria syftar på Jesus mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i hans närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesus uppståndelse.

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 8, 463 33 Lilla Edet
0520-49 47 00
svenskakyrkan.se/lillaedet

Präster

Marcus Stille, 0520-49 47 02
Bo Westergaard, 0520-49 47 04
Christian Fehn, 0520-49 47 05
Rolf Pettersson, 0520-49 47 06

Diakoner

Merja Andersson, 0520-49 47 07
Inger Lindeskog, 0520-49 47 08

I DETTA NUMMER

- 2 PRELUDIUM
- 3 PÅ GÅNG
- 4 REPORTAGET
- 6 MÖTET
- 8 KALENDARIUM
- 10 TILLBAKABLICK
- 12 KORSORD
- 13 FRÅGELÅDAN
- 14 TEMA: FASTAN

Kvinnofrukost i Västerlanda

Missa inte!

Den 23 mars kl. 10-12, bjuder Kiki Pettersson, bibliotekarie i Lilla Edet och Göteborg, på glimtar och boktips ur blandade genrer. Njut av gemenskapen kring de vackert uppdukade borden!

Heliga danser

Tycker du om att röra dig till musik? Välkommen att prova på Heliga danser – cirkeldans måndagarna kl. 18.30 den 4 mars, 1 april och 29 april i Hjärtums kyrka.

Inga förkunskapskrav, ingen anmälan. Bara kom!

Ny präst i Hjärtum

Christian Fehn har varit präst i drygt tio år och kommer närmast från Kareby församling i Romelanda pastorat i Bohuslän. Han bor i Diseröd tillsammans med fru och tre barn. Han började arbeta i Lilla Edet den 4 februari och har redan välkomnats i Hjärtums församling. I Västerlanda sker detta i högmässan den 3 mars.

Christian har pastoralt ansvar i Hjärtums församling. Han kommer även att ansvara för gudstjänsterna på våra äldreboenden och ha viss tjänstgöring i Västerlanda församling.

Vi önskar honom allt gott och Guds ledning och välsignelse och hoppas att han ska trivas i sin nya uppgift. Varmt välkommen, Christian!

Tack, Carl Sixten Block som vikarierat!

"När jag fastar försöker jag efterlikna Jesus" säger Sayde Danho från Lilla Edet.

Fastan – en del av det kristna livet

Många kristna väljer ibland att avstå från olika saker. Det kan handla om att utesluta vissa matvaror, men också om att frigöra tid för goda gärningar eller andlig läsning.

Sayde Danho är uppvuxen i en kristen familj i Syrien, men idag bor hon i en lägenhet i Lilla Edet. – I den syrianska almanackan är mer än hälften av årets dagar fastedagar, säger hon. Vi har fasta före jul och påsk, halva augusti men också onsdag och fredag varje vecka.

Enligt syrisk-ortodox tradition utesluter man kött, mjölk och ägg under fastan, medan fisk är tillåtet. – Jesus var ute i öknen helt utan mat i 40 dagar, men vi är bara människor, säger Sayde. Därför får vi försöka göra så gott vi kan för att efterlikna honom.

– Jag fastade från 1 till 24 december, men brukar inte fasta onsdagar och fredagar. Istället för att steka mat i margarin använder jag olja, och om man vill ha mjölk i kaffet kan man använda pulver.

FASTAN ÄR FÖRBEREDELSE

Prästen Rolf Pettersson arbetar i Lilla Edet och Västerlanda. Han berättar om fastan i den kristna kyrkan.

– Fastan är en förberedelse för

påskan som ska komma. Precis som vi pyntar hemma, gör vi oss redo andligen för vad som väntar. Enligt kristen tro är målet med den egna fastan inte att andra ska se vad man gör för uppoffringar, utan att det ska påverka vårt inre.

» Det vi avstår i det yttre, måste alltid ha en motsvarighet i det inre«

Att fasta kan innebära att se över sina levnadsvanor, besöka någon man inte träffat på länge eller lägga undan pengar för att ge till välgörande ändamål.

– Det vi avstår i det yttre, måste alltid ha en motsvarighet i vårt inre, säger Rolf. En hunger efter mat motsvarar också en hunger efter att få höra Guds ord.

LÄS BIBELN!

Genom att välja bort något frigörs tid och energi till andra saker. Det kan bli tillfälle att läsa Bibeln eller

att gå oftare i kyrkan.

– Passa på att läsa Markusevangeliet, tipsar Rolf. Det är det kortaste evangeliet, rappt skrivet.

I många församlingar används fastetiden för att läsa olika andlig litteratur, enskilt eller i grupp. Det är också vanligt förekommande med passionsgudstjänster och fastepredikningar.

LILA ÄR FASTANS FÄRG

I kyrkan märks fastan på olika sätt, t ex genom vilka färger som används i kyrkorummet. Stolan som hänger runt halsen på präster och diakoner är lila, liksom antependiet framför altaret. Man tänder färre ljus på altaret och ofta är kyrkkaffet enklare. Under gudstjänsterna är musiken mer dämpad och vissa lovsånger och halleluja utgår, till skillnad från andra delar av kyrkoåret.

– När vi under fastetiden läser de olika söndagarnas texter om Jesu vandring mot korset, talar dessa också till våra liv idag, säger Rolf. De manar oss att följa lydnadens väg.

TEXT & BILD Ingrid Trulsson

Vi möter

Namn: Mona Jansson

Bor: Djurhult (på landet mellan Trollhättan och Uddevalla)

Familj: Sambo

Intressen: Odlar blommor i trädgården, folkdans

Eldsjäl i Djurhult

Det ideella engagemanget går som en röd tråd genom Mona Janssons liv och idag ägnar hon flera dagar i veckan åt att hjälpa till i Djurhults kapell. Sommartid smyckar hon det med blommor från den egna trädgården.

– Området Djurhult är för många en vit fläck på kartan, säger Mona och förklarar att det tillhör Uddevalla kommun och ligger söder om riksväg 44 mellan Trollhättan och Uddevalla.

Sin uppväxt spenderade Mona i Järbo i Dalslands inland, men på hennes mammas sida stammar släkten från Stenshult. Som vuxen träffade hon sedan sin man Gustav som bodde i Djurhult vilket ledde till att hon flyttade hit.

OLIKA TJÄNSTER

– Jag började tidigt som barnflicka, säger Mona, och därefter var jag i telefonväxel och på Konsum i Högsäter. Sedan har jag varit kanslist, både på Vuxenskolan och senare inom Svenska kyrkan i Skredsvik. – Någon sade en gång till mig: ”Vad mycket tetiga jobb du haft”, berättar Mona och skrattar.

Under 90-talet präglades Sverige av en tuffare ekonomi och det märkte även Mona av då det flera

gånger blev besparingar och hon blev friställd. Men det löste sig alltid och hon fick nytt arbete på andra ställen.

IDEELLT ARBETE

Monas liv handlar mycket om hennes stora ideella engagemang. I flera år var hon aktiv i Vi unga, som hör till Vuxenskolan, och var med och ordnade folkdans för barnlag. Detta var stort på 80-talet och de ordnade även läger, till exempel i Backamo.

Den första tiden i Djurhult var Mona inte särskilt engagerad i kyrkan, men då verksamheten minskades och även vaktmästeriet så behövdes krafter som ställde upp. Mona började hjälpa till mer och mer.

– Idag är jag i kapellet flera dagar i veckan, säger Mona. Då sköter jag värmen och vattnar blommor.

– Och så ser jag efter mössen!

BLOMSTERPRAKT OCH JULKRUBBA

Blommor är en stor del av Monas liv då hon sår mycket frön, sätter plantor och odlar i sin trädgård.

– Tyvärr var den här sommaren lite för torr. Jag hade velat ta med mina dahlior att ställa på altaret.

Tidigare var Mona med och ledde kapellets barngrupper och de tillverkade bland annat en julkrubba i papier-maché tillsammans med barnen, och den används än idag.

– Vi ledare hade rätt att ta ut reseersättning, men det lät vi bli, berättar Mona. Istället använde vi pengarna till att köpa figurer till krubban.

» Jag har bra grannar här, och vi har så fin gemenskap, så jag vill inte flytta «

Att vara medhjälpare i kapellet kan innebära att man får vara med om oväntade händelser.

– En juldag när vintern var hård fungerade inte pannan, det var oljepanna då, säger Mona. När församlingen kom var det inte många grader inne, och jag skämdes för hur kallt det var. Men prästen Gösta Mellberg (tidigare kyrkoherde i Hjärtum) lät sig inte bekomma, utan påpekade att det var precis som det kunde vara förr i tiden.

AUKTION OCH LOTTERI

Kapellet ägs och drivs av en stiftelse och det sköts till stor del ideellt, men också med visst stöd från Svenska kyrkan i Ljungskile och Lilla Edet. En gång i månaden firas gudstjänst och kollekten som tas upp går alltid direkt till kapellets omkostnader, som altarblommor,

Mona tändert ljus på altaret.

elförbrukning och färg till om-målning. Första söndagen i advent anordnar syföreningen varje år en auktion samt säljer lotterier - även detta ett välkommet bidrag.

Sedan drygt tolv år är Mona änka och hon bor kvar i det gemensamma huset som inte ligger långt ifrån kapellet.

– Jag blev så omhuldad när jag blev ensam, säger hon märkbart rörd. Människor jag inte hört av på väldigt länge ringde bara för att höra hur det var med mig.

– Och så har jag bra grannar här, och vi har så fin gemenskap, så jag vill inte flytta.

Monas mormor och morfar var kyrkliga och för hennes mamma så var det vissa saker som var viktiga. Man fick absolut inte smälla smällare på långfredagen och familjen gick alltid på julotta och även i kyrkan andra gånger under året.

– Det var hela fyra kilometer till kyrkan, men vi gick alltid hela vägen till julottan.

LÄSTE KATEKESEN

När det sedan var dags för konfirmationsläsning läste man katekesen.

– Vi var klara med den i augusti och konfirmationen var inte förrän i oktober, så jag tänkte att nu blir det nog lite lugnt. Men då började vi om med katekesen från början igen! skrattar hon.

När Mona ser på kyrkan noterar hon mycket som har förändrats.

– När jag var liten förmanade mamma mig att jag måste uppföra mig. Jag var så rädd en gång när jag var med på en passionsgudstjänst att jag knappt vågade hosta.

– Nu är det mer evangelium och kärlek i predikningarna. Jag tror att det kunde vara mycket vassare förr, säger hon. Nu behöver folk inte vara så rädda längre.

Inför gudstjänsten hänger Mona upp psalmnummer.

Julkrubban byggde Mona tillsammans med barngrupper.

TEXT & BILD Ingrid Trulsson

Här hittar du vad som händer i våra församlingar i vår

På hemsidan www.svenskakyrkan.se/lillaedet, facebook samt i församlingsbladet Lilla Maria, som finns att hämta i alla våra kyrkor och församlinghem, får du mer information. För prenumeration via e-post eller beställning av aktuellt nummer, ring 0520-49 47 00 eller maila lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se

Vi reserverar oss för eventuella justeringar.

Det händer
hos oss i
vår!

Måltid & Gemenskap

GEMENSKAPSTRÄFFAR

i Fuxerna församlingshem
Kaffe, lotteri. Kyrktaxi för församlingsbor.

Tor 14 mar kl. 14

”Tron och skönheten”
Christian Fehn, vår nye präst delar sina tankar om det vackra i livet.

Tor 11 apr kl. 14

”Polen och Auschwitz”
Inger Lindeskog berättar och visar bilder från en resa i motsägelsernas land.

Tor 23 maj

Församlingsresa Västergötland.
Se vår hemsida och Lilla Maria

KVINNOFRUKOST

Lör 23 mar kl. 10-12

Västerlanda församlingshem
Den som äger en trädgård och en boksamling saknar inget – boktips av Kiki Pettersson från 50 år av läsande.
Kostnad 30 kr, anmälan senast 21/3, tel 0520-49 47 00

TISDAGSCAFÉ med brödauktion

Tis 26 mar kl. 11

i Hjärtums församlinghem

HÖGMÄSSA, SÖNDAG +

Sön 24 feb kl. 12 i Västerlanda kyrka. ”Minst, bäst och vackrast” med Dag Sandahl

Sön 12 maj kl. 10 i Hjärtums kyrka
Bo Brander kommer att tala

HÖGMÄSSA, SÖNDAG XL

Sön 19 maj kl. 10 i Fuxerna kyrka
utfärd till Åh stiftsgård

Barn & familj

MESSY CHURCH

– för hela familjen

Fika, sång, pyssel, gudstjänst och lagad mat. Ingen anmälan. Gratis.

**Tor 28 feb, 28 mar, 25 apr
och 23 maj kl. 17**

i Fuxerna församlingshem

Mån 11 mar, 8 apr och 13 maj kl. 17

i Hjärtums församlingshem

Messy Sunday, 19 maj kl. 10.30

i Västerlanda församlingshem

HJÄRTUMSFESTIVAL

Sön 5 maj Hjärtums församling
medverkar

Missa
inte!

BRÖDAUKTION

Tisdag 26 mars kl. 11-13

Brödauktion i Hjärtums församlingshem i samband med tisdagscaféet. Skänkt bröd tas tacksamt emot. Varje krona går till Svenska kyrkans internationella arbete – fastekampanjen.

Missa
inte!

VANDRINGAR

Lördag 13 april - Fuxerna kyrka.

Kl. 14, LIVSLOPPET – Kort frågevandring runt Stommen till förmån för Svenska kyrkans internationella arbete 20 kr.

Kl. 15, KORSVANDRING på Fuxerna kyrkogård. Däremellan bjuds fika i Fuxerna kyrka.

Sång & musik

HELIGA DANSER

– CIRKELDANS

Mån 4 mar, 1 och 29 apr kl. 18.30

i Hjärtums kyrka

Varje
vecka

GUDSTJÄNSTER I VÅRA KYRKOR

HJÄRTUM

Söndagar
gudstjänst/högmässa kl. 10
En tisdag i månaden,
mässa kl. 18

VÄSTERLANDA

Söndagar, högmässa kl. 12
Torsdagar, mässa kl. 18.30

FUXERNA

Söndagar, högmässa kl. 10
Onsdagar, mässa kl. 18.30

En söndag i månaden:
Finsk gudstjänst kl. 12.

DJURHULT

En söndag i månaden,
Gudstjänst kl. 16

ÅSBRÄCKA

Vissa helger. *Se annonser!*

Missa
inte!

TILLSAMMANS INFÖR PÅSK

Söndag 14 april kl. 10-13.30

Mässa i Fuxerna kyrka kl. 10.
Därefter fika, gemenskap och
pyssel i Fuxerna församlingshem.

Gudstjänster

ASKONSDAGSMÄSSA 6 mar

Hjärtums kyrka kl. 18

Fuxerna kyrka kl. 18.30

PASSIONSANDAKTER

Västerlanda kyrka,

ons 6 mar - 3 apr kl. 13

Hjärtums kyrka,

ons 20 mar, 3 och 17 apr kl. 18

SKÄRTORSDAG 18 apr

Hjärtums kyrka kl. 18,

Högmässa, Christian Fehn

Fuxerna kyrka kl. 18.30,

Högmässa, Marcus Stille

Västerlanda kyrka kl. 18.30,

Högmässa, Rolf Pettersson

LÅNGFREDAG 19 apr

Hjärtums kyrka kl. 10,

Långfredagsgudstjänst, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 12,

Långfredagsgudstj. Christian Fehn, kör

Fuxerna kyrka kl. 15,

Långfredagsgudstj. Bo Westergaard

PÅSKAFTON 20 apr

Fuxerna kyrka kl. 22,

Påskvaka, Rolf Pettersson

PÅSKDAGEN 21 apr

Fuxerna kyrka kl. 10,

Högmässa, Bo Westergaard

Hjärtums kyrka kl. 10,

Högmässa, Christian Fehn, kör

Västerlanda kyrka kl. 12,

Högmässa, Rolf Pettersson

ANNANDAG PÅSK 22 apr

Fuxerna kyrka kl. 10,

Högmässa, Rolf Pettersson

Västerlanda kyrka kl. 12,

Högmässa, Rolf Pettersson

Fuxerna kyrka kl. 12,

Finsk högmässa, Mikko Ollilainen

Djurhults kapell kl. 16,

Gudstjänst, Gösta Mellberg

VALBORGSMÄSSOAFTON 30 apr

Vi firar Valborg i Hjärtums kyrka
och Åsbräcka kyrka

Se vår hemsida och Lilla Maria.

GEMENSKAPSTRÄFF 14 mars

KVINNOFRUKOST 23 mars

PÅSKPYSSEL 14 april

HJÄRTUMSFESTIVALEN 5 maj

– Vassulas uppenbarelser handlar om Guds kärlek och Guds oändliga längtan efter varje människa och hennes svar, säger Bo.

Edet-prästen har gett ut en bok

Bo Westergaards kontakter med Vassula Rydén och rörelsen Sant liv i Gud har på många sätt förändrat hans liv. Han upplever ett ansvar att fortsätta försöka nå ut med budskapen hon förmedlar. Nu har han skrivit en bok.

– Boken handlar om en grekisk-ortodox kvinna, Vassula Rydén och om de budskap som hon erfar att Gud har gett genom henne. Om jag från början fått höra att hon menar att hon får budskap från Gud, hade jag nog rynkat på näsan och varit skeptisk, säger Bo.

Det var under 90-talet när Bo Westergaard studerade i Lund som han en kväll följde med på ett möte med Vassula Rydén. Först var han försiktigt avvaktande.

– Men när jag lyssnade till henne blev jag djupt berörd. Uppenbar-

elserna handlar om Guds kärlek och Guds oändliga längtan efter varje människa och hennes svar.

Bo citerar Vassula: ”Om vi kunde se Gud när vi ber, skulle vi se någon som har sitt öra alldeles intill vår mun och längtar efter varje stavelse av det vi har att säga.”

BUDSKAP FRÅN GUD

Vassula Rydén började förmedla budskap 1985. Hon har från början varit övertygad om att de kommer från Gud.

– Uppenbarelserna spreds sedan

av egen kraft, genom människor som lyssnat till dem, utan att det någonsin funnits något penga- eller vinstintresse bakom, menar Bo.

De första åren skedde det via lösa upptryckta blad. Efter fem år kom den första boken. Idag finns flera böcker sammanställda och uppenbarelserna utgör tillsammans nästan lika mycket text som Bibeln.

Vassula Rydén har talat i mer än 80 länder och samlar på plats efter plats många människor omkring sig, men möter också kritik. Inte alla kyrkliga företrädare tror att

hon framför budskap från Gud.

Hon har speciella kopplingar till Sverige, eftersom hon är gift med en svensk man och har vuxna barn som bor i Sverige. Sedan flera år tillbaka är Bo Westergaard ansvarig för det nyhetsbrev som skickas ut här. Han har genom åren hållit föredrag om henne och har samlat på sig en del material och erfarenhet.

» **Min Fader är en Konung, och ändå så moderlig, en Domare, och ändå så öm och kärleksfull, Han är Alfa och Omega, och ändå så ödmjuk** «

Om Gud Fader, s. 47

UTMANANDE BUDSKAP

I Vassulas budskap finns också det som är mer svårsmält, åtminstone i vårt land, och som utmanar oss kristna. Det rör avfallet från tron, ekumeniken, kyrkans förnyelse, kyrkans enhet och de yttersta tingen (tidens slut), bland annat. Men genom allt går den röda tråden, som handlar om hur Gud uttrycker sin kärlek ("älskar varje själ till dårskap") och längtan efter förtrohet och vill förlåta.

– Gud är i och för sig tillräcklig i sig själv. Han behöver ingen annan, men längtar efter ömsesidighet, säger Bo.

Det är uppenbart att det är budskapet om Guds kärlekslängtan och hur den kan landa i den enskilda människans vardag som talat starkast till Bo Westergaard själv.

SOM EN FÖRLOSSNING

Vad fick Edet-prästen att ta steget till att skriva en bok?

– Boken har varit påtänkt under lång tid, säger Bo. Redan för fem år sedan började jag så smått. Periodvis har jag småpysslat på lediga stunder efter det, men våren 2017 fick jag möjlighet att vara tjänstledig i tre månader för att skriva dagligen. Då blev den klar. Jag har också haft några "bollplank" längs vägen. – Boken har funnits inom mig. Den har legat och värkt länge och velat ut. Nu känns det som en förlossning; det som funnits där inne har kommit ut och jag kan släppa det lite grand.

Boken "Vassula – ett tecken på Guds kärlek" är nu färdigskriven och tryckt i 1000 exemplar. Den 28 november 2018 var det bokrelease i Vasakyrkan i Göteborg. Det blev en kväll med många intresserade. Bo har också hållit föredrag om boken sedan den kom ut, senast i Fuxerna församlingshem den 21 december.

TEXT & BILD Inger Lindeskog

» **Kom och slå rot i Mig så att Jag kan förvandla också dig till ett Träd med grenar som bär frukt, och Min inskrift skall ristas in i var och en av dina frukter, så att de som äter skall hungra efter mer** «

Om materialismens tomhet och botemedel, s. 116

Citaten är hämtade ur Bo Westergaards bok "Vassula – ett tecken på Guds kärlek" om Vassula Rydén (Sant liv i Gud förlag 2018).

Bo presenterade sin bok på en gemenskaps-träff i Fuxerna församlingshem. Ämnet var "Pilgrim för enhet och fred".

VASSULA RYDÉN (född 1942) har grekiskt ursprung, är född i Egypten och bor sedan några år på Rhodos.

SANT LIV I GUD (True Life in God, TLIG) heter den förening som över-sätter och sprider Vassulas budskap. På hemsidan kan man läsa mer, www.slig.se. Medlemmarna i organisationen tillhör olika kristna trosinriktningar.

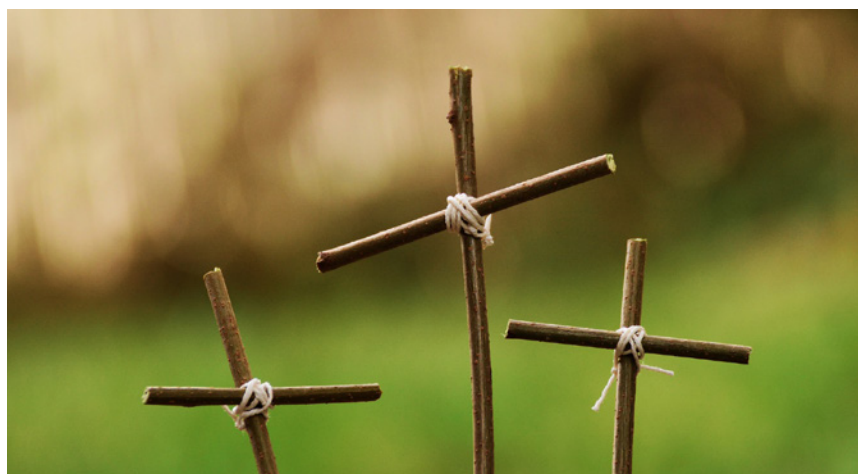
EKUMENISKA PILGRIMSRESOR till bibliska länder ordnas vartannat år av TLIG med ca 800 deltagare från 60 länder.

"VASSULA – ETT TECKEN PÅ GUDS KÄRLEK" finns att köpa i kyrkan, församlingshemmet eller direkt av prästen själv.

I varje nummer av Maria svarar någon av kyrkans engagerade medarbetare på en fråga kopplad till aktuellt tema. Kanske har du en fråga du funderar på? Ställ den gärna till oss via mail till inger.lindeskog@svenskakyrkan.se. Kanske just din fråga passar in i kommande tema och du får svar i tidningen.

Fråge-
lådan!

Vad är kristen fasta?

Fastetiden närmar sig. Den kristna kyrkan räknar fyrtio vardagars fasta bakåt från och med påsk-afton. Det betyder att fastan börjar på en onsdag, som kallas askonsdagen.

Att fasta innebär att avstå från något, mat eller annat. Kristen fasta är i första hand en sorts bön till Gud om hjälp, men kan förstås också innebära att man delar med sig till andra av det man avstår från, eller att man förbättrar sin hälsa till kropp och själ.

All kristen fasta är inte utlyst eller ens planerad. Den kan ske spontant när man känner en stor angelägenhet som trycker en och som blir som en suck inför Gud. Inför människor säger dock Jesus att man skall se glad ut och inte skryta med sin fasta.

Fasta och festa är motpoler.

Därför är söndagar inte fastedagar. Och därför förstärker fastan före påsk festens glädje på påskdagen.

Före fastan kommer förfastan, som avslutas med fastlagen, egentligen "faste-afton", eller karnevalen, (carne vale = kött-farväl). Fastlagen är ett samlingsnamn för de fyra dagarna fastlagslördag, söndag, blåmåndag och fettisdag, då man brukar ha uppsluppna fester och dekorera fastlagsris med färgade fjädrar - vilket skall skiljas från det odekorerade långfredagsriset och det grönskande påskriset med färggranna ägg.

För en kristen är naturligtvis även fastlagen en tid av allvar, då man förbereder sig för fastan, särskilt vid fastlagssöndagens högmässa.

Gösta Mellberg, präst

» Jag har ställt dig inför liv och död, välsignelse och förbannelse. Du skall välja livet, så att du och dina efterkommande får leva «

5 Mos 30:19

Har du valt att avstå från något under fastetiden?

Carl Sixten Block, Hjärtum

– Inte från något speciellt, men jag försöker vara återhållsam året om och bidra med det jag kan till insamlingar och så.

Solveig Berglund, Hjärtum

– Nej, det har jag aldrig gjort. Ingen i min familj heller.

Evangelos Georgiou, Ström

– Jag avstår från kött och från nattvarden under fastetiden. Så har jag lärt mig sedan jag var barn.

Bengt Larsson och Sofia Westergaard.

Att välja det viktigaste

Vad är viktigast av allt det viktiga i livet? Hur bär man sig åt om man vill skapa tid och rum för detta? Ibland sker sådant som vi aldrig skulle valt frivilligt. Hur gör de människor som ändå fortsätter välja och prioritera? Tidningen Maria har mött ett par personer som försöker.

Bengt Larsson är Edet-bo sedan endast ett år tillbaka, men är redan engagerad i många olika sammanhang. Förra året flyttade Bengt och hans bror Thomas från det hus på 400 kvm i Solberga, Sjuntorp, där de växt upp tillsammans med ytterligare en bror.

Att vara en medmänniska och förebild har blivit allt viktigare för Bengt.

– Redan som ung såg jag en man bli nersparkad. Då kom jag av min

cykel fort, konstaterar han.

Från och till bodde familjen i Tyskland, där hans far arbetade inom sjöfarten. Att det finns människor som behöver tigga för sitt uppehälle såg han redan tidigt.

– Även min mor, som var tyska, har själv tiggat. Så det finns inom mig, säger Bengt.

HANDIKAPP I FAMILJEN

Brodern Thomas är handikappad och Bengt har under livet blivit van

att ta hänsyn till Thomas behov.

– Idag är det inte längre människor med funktionsnedsättning som är mest utsatta i vårt samhälle. Nu finns det andra hatobjekt, noterar han sakligt.

– Jag omvärderade mycket när jag själv blev sjuk i början av 1990-talet, säger Bengt. Efter det har han inte kunnat arbeta heltid, utan är sjukpensionär på deltid. För tjugo år sedan var han med och byggde upp Paniksyndrom-

sällskapet. Idag arbetar han ideellt som trygghetsvandrare i Trollhättan och ansvarar för ljudet i kyrkan många söndagar.

– Jag vill gärna betala tillbaka till samhället med den förmåga jag har. Det är viktigt att alla kan få må så bra de kan.

» Jag vill gärna betala tillbaka till samhället med den förmåga jag har. Det är viktigt att alla kan få må så bra de kan «

LIVET MED EN ANNORLUNDA Sofia Westergaard bor i Lilla Edet sedan tio år tillbaka. Hon är mamma till Benjamin, som också har en funktionsnedsättning. Benjamin lär sig långsammare och kommer inte att lära sig allt det som de flesta lär sig. Benjamin har på djupet lärt henne vad människo-värde är, säger hon.

– Livet med Benjamin har fått mig att förstå att det inte beror på vad man kan.

– Det som är viktigt är det som skapar mening eller värde, för mig eller någon annan. Som ger mer av glädje och tacksamhet, mer tro, hopp och kärlek. Allt annat är oviktigt. Det försöker jag skala bort.

» Om jag väljer bort det oviktiga är det lättare att se vad som är riktigt viktigt «

Sofia har ytterligare två barn och har valt att arbeta deltid även efter att de alla börjat skolan. Hon säger att hon väljer bort en del som kostar pengar och tar tid, till exempel TV och shopping, för att ha möjlighet att vara mer med familjen.

– Om jag väljer bort det oviktiga är det lättare att se vad som är riktigt viktigt, säger hon.

» Det som är viktigt är det som skapar mening eller värde, för mig eller någon annan. Som ger mer av glädje och tacksamhet, mer tro, hopp och kärlek. Allt annat är oviktigt. Det försöker jag skala bort «

HASIB FRÅN AFGHANISTAN

För tre år sedan valde hon och familjen att öppna sitt hem för en afghansk flyktingpojke, 16-åriga Hasib. Jag frågar varför de gjorde det.

– Varför inte?

Sofias svar är inget svar utan en motfråga. Det får mig att dra på munnen, men Sofia är allvarlig. – Vi hade inget bra svar på den frågan: varför inte? Vi hade plats och vi ville, efter en viss betänketid. Så vi blev utredda och godkända som familjehem och han flyttade hit och bodde här i nästan två år.

Sedan valde Hasib att avsluta sitt liv. – Det var hans val, säger Sofia. Att han tog sitt liv var en förskräckligt tragisk händelse, som naturligtvis påverkat mig och familjen väldigt mycket. Den erfarenheten skulle jag såklart inte valt själv, men nu har vi den ändå. Och även här kan jag välja vad jag gör med den.

AVSTÅ BITTERHET ÄR OCKSÅ ETT VAL Hon försöker avstå från bitterheten, mitt i alla varför-frågor.

– Det är också ett val, menar Sofia, att inte bli bitter på livet.

Jag frågar henne hur hon bär sig åt.

– Vi tog emot honom inte bara för hans skull, utan för att vi ville det och väntade oss ingen tacksamhet.

– Mina vänner säger att jag är bra på att se allt positivt. Jag har nog fått bra självkänsla som gåva. Det hjälper för det mesta. Sedan finns

det frågor som aldrig kommer att få svar här i tiden, men när vi ser allt klart, i en evighet, då kommer vi se och förstå. Tills dess lämnar jag frågorna utan svar, i frid, säger Sofia.

UTEMÄNNISKOR

Det är inte osannolikt att man möter dem ute - Bengt på Edet, längs älven eller ute i Åsbräcka och Sofia i skogarna runt Lilla Edet. De vandrar mycket, Bengt med eller utan sin hund, Sofia med eller utan barn. Bengt går gärna på byn och pratar med alla och envar. Sofia går gärna helt ensam. Det är hennes avkoppling i ett liv fullt med arbete och familj.

– Vi kan alla göra det lilla och engagera oss för en medmänniska, säger han.

» Vi möter människor på vår livsväg som vi får extra ansvar för. Precis som Jesus gjorde. Han tog ju inte hand om alla under sitt liv på jorden. Det var några. Så får det vara även för oss. Men vi kan vara uppmärksamma på vilka människor det är som kommer i vår väg «

– Vi möter människor på vår livsväg som vi får extra ansvar för. Precis som Jesus gjorde. Han tog ju inte hand om alla under sitt liv på jorden. Det var några. Så får det vara även för oss. Men vi kan vara uppmärksamma på vilka människor det är som kommer i vår väg.

Jag frågar om drivkrafterna; vad som får dem att orka engagera sig. – Styrkan får jag från vår Herre. Jag fick tron med modersmjölken, säger Bengt.

– Det är ju för att jag väljer bort det som inte är viktigt, säger Sofia.

TEXT & BILD Inger Lindeskog

Han gick in med sitt liv på jorden.
Gud tog plats i din egen gestalt.
Hans seger blev din.
Han var frestad som du
- och han älskade dig över allt.

Den svenska psalmboken 358:4

Är det en sådan fasta jag vill se:
en dag då man späker sig,
hänger med huvudet som ett strå,
ligger i säck och aska?
Kallar du det fasta,
en dag som behagar Herren?
Nej, detta är den fasta jag vill se:
att du lossar orättfärdiga bojar,
sliter sönder okets rep,
befriar de förtryckta,
krossar alla ok.
Dela ditt bröd med den hungrige,
ge hemlösa stackare husrum,
ser du en naken så klä honom,
vänd inte dina egna ryggen!
Då bryter gryningsljuset fram för dig,
och dina sår skall genast läkas.
Din rättfärdighet skall gå framför dig
och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg.
Då skall Herren svara när du kallar,
när du ropar säger han: "Här är jag."

Ur Jesaja, kapitel 58

» Jesus var ute
i öknen helt utan
mat i 40 dagar,
men vi är bara
människor.
Därför får vi
försöka göra
så gott vi kan för
att efterlikna
honom «

Sayde Danho, t.h., sid. 4